

Universitätsbibliothek Paderborn

**Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium,
Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum
Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum**

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Casus XCIII. De Missæ celebratione, applicatione, & Sacerdotis obligatione
&c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

q. 83. a. 6. dub. 2. Gobat n. 143. Major, Henr. Reginald. Trullen. aliquid plures, Contra Suarez. Lug. Tamb. Coninck. Fagund. & alios.

Möventur ea ratione, quod illa successiva auditio, licet non terminetur ad unam Missam integrum physicè, terminetur tamen ad unam Missam integrum moraliter, & duæ tales partes æquipolleant uni unicæ integræ, nec Ecclesia præcipiat, ut audiatur tota Missa usus, sed ut tota; auditur autem tota, quando omnes partes illius sic audiun-

tur, esto non omnes legantur ab uno Sacerdote, sicut nec ab uno eodemque leguntur, quando uni non valenti ob supervenientem infirmitatem pergere in Missa jam coepita, succedit alius, qui supplet.

Ex his patet, sententiam hanc nec ratione, nec magna autoritate destitutam esse, atque adeò verè, & practicè probabilem fore, quæ proin tamdiu in vera sua probabilitate manet, quamdiu aliud à Sede Apostolica non definitur.

C A S U S X C I I I .

*De Missæ eelebratione, applicatione, & obligatione
Sacerdotis.*

Ugo Sacerdos, licet nunquam, vel rarissimè per annum Missam legat, hoc tamen anno feria V. in Coena Domini Missam celebravit in Sacello suo domestico, & die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum pro patre suo die præcedente defuncto.

QUÆR. I. An liceat cuivis Sacerdoti privatim Missam celebrare die Iouis Sancto, & Sabbatho Sancto?

QUÆR. II. An in die animarum, seu Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum Sacerdotes Missas applicare debeant generaliter pro omnibus

bus fidelibus Defunctis, anve etiam in specie pro aliquo, vel aliquibus in particulari applicare possint?

QUÆR. III. An, & quomodo delinquit Sacerdos simplex, qui raro, vel nunquam infra annum Missam celebrat?

§47

AD I. Q. Licitum esse cuiusvis Sacerdoti die Jovis Sancto privatum & secluso scandalo celebrare, talitem ante inceptam Missam solennem, docent Navar. cap. 25. n. 88. Valq. tom. 3. D. 232. cap. 2. n. 15. Marchinus de Sacram. Ordin. tr. 3. p. 3. cap. 8. Aversa q. 11. S. 15. Tamb. l. 1. c. 6. §. 1. Suarez D. 80. S. 2. Emmanuel Sà V. Missa n. 23. Gobat t. 3. n. 219. Sotus, Lugo, aliisque cum & apud Diannam p. 9. tr. 9. R. 24. & p. 4. tr. 6. R. 19. & apud La Croix l. 6. p. 2. dub. 3. qui sententiam hanc satis communem appellat. n. 231. Rationem dat Vasq. l. c. quia neque jure scripto, neque consuetudine vetitum est hac die Missam celebrare.

Verum ad consuetudinem quod attinet, haec pluribus in locis obtinuit, ut uno celebrante reliqui communicent, in memoriam Christi Domini Apostolorum communicantis, ejusdemque passionis, quam consuetudinem utique pie, ac laudabiliter servari convenit, quin & Tambur. l. c. fatetur, hanc esse praxim consuetam, & ipse

Vasq. l. c. ait convenientius esse, ut eo die reliqui Sacerdotes praeter solenniter celebrantem à celebratione abstineant, & ad imitationem Apostolorum de manu illius, tanquam de manu Christi, Eucharistiam accipiant. Imò Gavantus Tit. VIII. de seria V. in Cœna Domini. affert Rescriptum S. Rituum Congregationis datum 27. sept. 1608. jubentis, ut Clerus ea die in Missa communicet, quod servandum esse ait. l. c. n. 6.

Sabbatho Sancto cuivis pariter licere ob justam causam, & amoto scandalo, privatum celebrare censuerunt Sotus dist. 13. q. 2. a. 2. Sylv. Garc. Arnic. Leand. Suarez l. c. Azor. Tambur. l. c. ubi ait nullam de hoc aedifici prohibitionem, & si quæ fuit, jam abrogatam esse usu etiam timoratorum.

Verum contrarium hodie cum aliis tenendum est tum ob consuetudinem, quæ jam invalvit, saltem in hisce partibus. tum quia sacra Rituum Congregatio die 12. Febr. anni 1690. & die 11. Mart. ejusdem anni censuit celebratorem

nem Missarum die Sabbathi sancti omnino prohibendam in quibus cunctæ Ecclesiæ & Oratoriis privatis, atque unicam Missam solemnem celebrandam fore præcepit; sic enim loquitur: --- *In Sabbatho sancto omnino prohibentur Missæ privatæ in quacunque Ecclesia, aut Oratorio privato, non obstante contraria consuetudine.*

548 Ad 2. Q. Communis sententia hactenus habuit apud La Croix l. 6. p. 2. n. 515. ut in festo animarum Missa ex intentione Ecclesiæ applicetur omnibus Defunctis in communi: Unde Gavantus p. 4. in Rubr. Miss. tit. 15. ita loquitur: Hoc loco monendi sunt Sacerdotes, sacrificium Missæ Defunctorum hac die applicandum esse omnibus defunctis ex intentione Ecclesiæ, neque ideo fit injuria iis, pro quibus quotidiana forte extat obligatio Missæ; prævalet enim lex tacita rationabilis Ecclesiæ legi privatæ testatorum. Et licet neuter Doct. ulteriore rationem ibi afferat, uaderi tamen potest Ecclesiæ mens, & intentionis hisce rationibus à Tambur. l. 3. cap. 3. §. 1. n. 9. adductis. 1. Quia hoc consuetudine ita introductum esse videtur. 2. Quia in titulo primæ Missæ Defunctorum dicitur: *Missæ in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum: si omnium, ergo non unius, vel alterius in particulari; præsertim cum & oratio in Missa illius diei sit ge-*

R. P. Leonardelli Soc. Jesu.

neralis pro omnibus Defunctis. 3. Quia mens Ecclesiæ in tali solemnni die videtur esse ut generaliter omnes Defuncti, etiam qui alias destituti sunt aliis suffragiis, sic adjuventur. 4. Quia etiam in Missis quotidianis Fundationum propter pietatem erga purgantes animas ita præsumi potest voluisse quoscumque Missarum Fundatores. Hæ tamen rationes non videntur Tambur. l. c. inducere obligationem, & præceptum, sed consilium duntaxat, & convenientiam, nec apparere, eam consuetudinem sub obligatione introductam esse, quod confirmat Responsum, quod legitur, datum à S. Rit. Congregatione 4. Aug. 1663. quod eo die Missa applicari possit tum in genere pro omnibus, tum in specie pro aliquibus Defunctis; cui, si authenticum est, poterit, qui vult, se conformare; ego in praxi lequor piam sententiam in suffragium, & auxilium tot animarum, quibus alias pauci, vel nulli suffragantur eo solenni die ab Ecclesia in solarium, & subsidium omnium Defunctorum piè ac sanctè instituto, idque menti piæ matris Ecclesiæ conformius esse censeo,

Ad 3. Q. An simplex Sacerdos vi solus Ordinis aliquando obligetur ad sacrificandum?

Non nulli etiam magni nomini DD. cum D. Bonavent. in 4. Fff dist

dijst. 12. p. 2. a. 2. Cajetan. in 3. p. q. 82. a. 1. Gabr. Soto, Victor. Angles, Dian. Tambur. aliisque censuerunt, non obligari Sacerdotem vi solus Ordinis ad sacrificandum, adeoque non peccare, saltem mortaliter, et si intra annum, raro, vel nunquam sacrificet, dummodo in Paucitate communicet & absit contemptus, eo quod nullo jure id sit expressum, nec appareat praeceptum cum tanto rigore obligans, ut ait Tambur. l. 1. cap. 6. §. 2.

550 Verum dicendum, quemlibet Sacerdotem ratione Ordinis, & Officii sui Sacerdotalis graviter obligari ad hoc Sacrificium aliquoties offerendum, in principiis saltem festis, & maximè illis diebus, quibus fideles communicare solent. Ita S. Thom. in 3. p. q. 82. a. 10. Navar. Man. c. 25. n. 88. Suarez D. 80. S. 1. Vasq. D. 252. c. 1. Averl. de Euch. q. 10. S. 1. §. Quarto. Sylv. Regin. Durand. Palud. Tolet. Laym. aliisque quam plurimi, quorum sententia inquit Sporer n. 461. communior, & sine dubio probabilius est. Prob. 1. Ex Trident. Sess. 22. c. 1. de Sacrif. Miss. ubi loquens de Christo Apostolos Sacerdotes ordinante, eisdem, inquit, eorumque in Sacerdotio successoribus, ut offerrent, praepedit per hæc verba: *Hoc facite in meam commemorationem, uti semper Catholica Ecclesia intellexit, & docuit.* Et ideo etiam S. Pius V.

conrrariam doctrinam Cajetani expungi jussit ex ejus Commentario.

Prob. 2. Ratione à S. Thoma adducta l. c. ubi ita loquitur: unusquisque tenetur uti gratiâ sibi datâ, cum fuerit opportunitum secundum illud 1. ad cor. 6. *Hortamus, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis:* Opportunitas autem Sacrificii offerendi non solùm attenditur per comparationem ad fideles Christi, quibus oportet Sacraenta ministrare, sed principaliter per comparationem ad Deum, cui consecratione hujus Sacramenti Sacrificium offertur: unde Sacerdoti, etiamsi non habeat curam animarum, non licet omnino à celebratione cessare. Hæc ille; talis autem Sacerdos qui raro, vel nunquam Missam legit, abutitur gratiâ sibi concessâ contra citata Apostoli verba. Accedit, quod eam obligationem latissimam interpretetur sensus communis, & praxis Sacerdotum timoratorum.

Certè talis, nomine duntaxat, Sacerdos exiguum sanè suæ, & alienæ salutis curam ostenderet, & minorem adhuc estimationem tam sublimis, & excellentis dignitatis, qualis est Sacerdotium, quod suscepit; si enim Sacrificare renuis, cur Sacerdotium assumpsisti? si pauper es, cur thesaurum sub terra latentem effondere

dere recusas? Si ex patrimonio Christi vivis, & fors opiparè, cur debitum servitum ei præstare negligis? Si æger es, uti plāne es, cur medicinam respuis? Audi Bedam apud Gabriel, lœt. 87. non de te, sed de Sacerdote non quotidie celebrante loquentem: *Sacerdos, inquit, non legitimè impeditus celebrare omittens, quantum in eo est, privat SS. Trinitatem laude, & gloria, Angelos latititia; peccatores veniam, justos subsidio, & gratiam, in Purgatorio existentes veniam, Ecclesiam speciali Christi beneficio, & se ipsum medicinam, & remedio. Neque dicas velim, S. Hieronymum Presbyterum Missas non celebrasse; nam id falsum esse demonstrat Surius in ejus vita n. 22. Dein cum & tu ad eum Sanctitatis, & humilitatis gradum per veneris, & tibi ita cordi fuerit eremus, & solitudo, facilius tunc veniam obtinebis, & dignitatem tuam, ac Officium pluris etiam estimare disces.*

CASUS XCIV.

De Dedicatione, seu Consecratione Ecclesiæ.

Consecrata fuit nuper ab Episcopo nova Ecclesia quorumdam Religiosorum, ubi functio Consecrationis duravit fere usque ad meridiem diei Dominicæ, quæ erat secunda post Pascha. Ubi exortâ inter ipsos Religiosos contentione, & controversiâ, quæsitus fuit.

QUÆR. I. Utrum Consecratio, & Dedicatio juxta Rubricas sint idem?

QUÆR. II. Utrum Religiosi illi pridie Consecrationis dicere possint Vesperas &c. & postridie Matutinum cum Laudibus &c. de Dedicacione?

QUÆR. III. Utrum privato in Sacello valeant Missam celebrare, (eo tempore, quo Consecratio actu durabat, & necdum erat completa) de Dedicacione?

Fff 2

Ad⁴